

«Віра у майбутнє»

Андрій та Марія переїхали жити до Вінницької області у 2011 році. Купили невелику хату та намагались облаштувати будинок для спільного проживання. Згодом Марія завагітніла.

В зв'язку зі складним матеріальним становищем, Андрій вирішив їхати на тимчасові заробітки до Дніпропетровської області та шукати кращої долі.

Нелегко доводилось Марії в чужому селі звикнути до нового оточення.

До Бершадського районного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді від лікаря надійшло повідомлення про те, що Марія проживає без коштів, продуктів харчування, що може зашкодити народженню здорової дитини.

Комісією в складі фахівця із соціальної роботи, сільського голови та лікаря було здійснено соціальне інспектування сім'ї Марії. Комісією було встановлено, що вона проживає без реєстрації, не оформлено документи для отримання допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами, немає ідентифікаційного коду.

Сім'ю Марії було поставлено на облік, як таку, що перебуває в складних життєвих обставинах, та взято під соціальний супровід. Спільними зусиллями Марія була зареєстрована за місцем проживання, отримала ідентифікаційний код, подано всі необхідні документи до Управління праці та соціального захисту населення для отримання допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами.

Повернувся із заробітків Андрій. На початку 2013 року у них народилась донечка Юля. За сприяння фахівця із соціальної роботи Марія отримала допомогу продуктами харчування від сільськогосподарського товариства, яке знаходиться на території сільської ради, від сільської ради отримано одноразову матеріальну допомогу. Зібрано та подано до Управління праці та соціального захисту населення всі документи для отримання допомоги при народженні дитини. У зв'язку із тим, що Марія та Андрій не перебували в зареєстрованому шлюбі, подано документи для отримання допомоги на дитину як одинокій матері, а також пізніше – допомоги для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку.

В ході здійснення соціального супроводу було вирішено питання погашення боргу за споживання електроенергії.

На даний час Андрій та Марія разом виховують донечку, ведуть домашнє господарство та знають, що при виникненні будь-яких проблем чи для отримання психологічної підтримки вони можуть звернутись до Бершадського районного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

«Затишна оселя»

Фахівцем із соціальної роботи в Щасливській територіальній громаді було проведено соціальне інспектування сімей, серед яких було виявлено ті сім'ї, які опинилися в складних життєвих обставинах. В цей список і потрапила сім'я Р., в якій виховується двоє малолітніх дітей. Фахівець із соціальної роботи ділиться враженнями від відвідування родини: «Коли ми зайшли на подвір'я, то побачили щось жахливе: в вікнах шибки вибиті і затулені ганчір'ям, в хаті панував повний безлад, на диванах постіль розкидана, речі не складені, діти брудні, не миті, у веранді посуд стояв декілька днів не митий, що спричиняло в хаті неприємний запах». Даній сім'ї було зроблено зауваження, але громадянка Р. негативно відреагувала на нього і не стала нічого робити, аби покращити житлово-побутові умови. Так було здійснено кілька візитів фахівця із соціальної роботи з представником сільської ради, але все дарма. Тоді сім'ю було викликано в сільську раду, де фахівець із соціальної роботи, голова та секретар сільської ради встановили термін, до якого сім'я мала покращити житлово-побутові

умови. І одного разу було здійснено черговий візит. Побачена картина вразила своєю незвичайністю: зовні будинок був побілений, вікна пофарбовані, шибки вставлені, всередині чисто і прибрано, посуд помитий, речі складені, діти чисті, і мама радо зустрічала гостей.

«Щира допомога»

«У кожного своя доля і свій шлях широкий...» Ці хрестоматійні шевченківські рядки сконцентрували в собі всю житейську філософію нашого буття.

Людина часто буває слабкою і незахищеною перед обставинами, особливо, коли це зовсім молода людина, чи багатодітна сім'я, чи сім'я, яка виховує дитину-інваліда, яка потрапила в скрутне становище, і тут на допомогу приходять фахівці із соціальної роботи. Надають різноманітні соціальні послуги: соціально-педагогічні, соціально-медичні, інформаційні, юридичні, соціально-економічні та психологічні, а також займаються просвітницькою роботою по формуванню здорового способу життя, попередження насильства та ін.

Здійснюючи подворовий обхід та інспектування сімей, фахівцем із соціальної роботи Бершадського районного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді була виявлена сім'я Ц., яка знаходиться в складних життєвих обставинах, де виховується двоє дітей. Батьки зловживають алкоголем, не мають постійної роботи. Дівчинка закінчила в 2012 році Ободівську школу-інтернат та не мала бажання продовжувати навчання. Після проведеної фахівцем соціально-педагогічної роботи, переконання, допомоги в проходженні медичної комісії, спільної роботи з сільським головою та працівниками Ольгопільського училища, дівчина поступила до навчального закладу. Були проблеми і в процесі навчання, неодноразово вона покидала навчання, та після роз'яснень, підтримки – знову поверталася. Фахівець із соціальної роботи продовжує працювати з сім'єю і зараз, на черзі допомога в оформленні документів. Також допомагає 15-річному братику з вибором майбутньої професії, проходженні медичної комісії для вступу до обраного училища.

Це один із епізодів роботи фахівця із соціальної роботи. Дай Бог, щоб зусилля багатьох людей не пропадали дарма, щоб люди, яким протягнута рука допомоги прийняли її зі щирими почуттями і усі негаразди обходили наші сім'ї стороною.

«Сирота при живих батьках»

Народження Софійки було бажаним та очікуваним. Всі раділи її появі в родині, та з кожним місяцем ця радість затьмарювалась. Дівчинка росла кволою, відставала в своєму розвитку від своїх ровесників, пізно почала ходити, мова була не виразною (багато звуків не вимовляла). Хвороба дитини не тільки не об'єднала сім'ю у спільному піклуванні про неї, кожен день давав все більшу тріщину в подружньому житті батьків.

Батько першим залишив сім'ю, поїхав за межі країни, шукати свою долю і таки знайшов її, завів нову сім'ю, знайшов роботу. Мати теж не намагалася належним чином виконувати свої батьківські обов'язки, переклала весь тягар піклування за нездоровою донькою на плечі своєї матері – бабусі Софійки. Мовляв, кому ж вона буде потрібна з «причіпом», і подалася за своїм щастям.

І мамою, і нянею, і другом, і порадником стала для дівчинки бабуся, присвятила себе дитині, за яку так боліло серце, якій хотіла замінити рідних людей, які зрадили її. Разом з дідусем старалися дати дитині якомога більше любові, ласки та тепла. Протягом усіх років навчання в інтернатній установі бабуся забирала на вихідні додому зі школи та відвозила назад на навчання. А на канікулах – в лікувальні санаторії та оздоровчі табори – теж з бабусею, все хвилювалася, щоб ніхто її дитини не образив, не скривдив, завжди старалася допомогти, підтримати. Дідусь по господарству, а вона – разом із Софійкою, щоб підлікувати, оздоровити. Її знали учителі, які навчали дівчинку, усі медичні працівники, де б не лікувалась чи оздоровлювалась Софійка.

Прошли роки, Софійка стала дорослою. Навчилася по господарству поратися, прибирати. Не дивлячись на обмежені можливості дівчинки, бабуся попіклувалася, щоб Софійка і спеціальність отримала – сьогодні вміє куварити, проте на роботу

влаштуватись здоров'я не дозволяє.

Вже кілька років не має дідуся, тож залишилися вдвох з бабусею, яка часто хворіє, і тепер вже бабуся потребує догляду та піклування. Через свою хворобу бабуся не змогла оформити соціальну допомогу по інвалідності внучки, коли після досягнення нею 18-річного віку перестала отримувати соціальну допомогу як піклувальник і кілька років дівчина не отримувала жодної із допомог.

І тепер, як і багато років назад, всі мрії та хвилювання бабусі – за онучку. Переживаючи, що Софія може залишитися без засобів на існування, адже старенькій вже далеко за вісімдесят, на прохання бабусі далека родичка допомогла із вирішення питання про надання соціальної допомоги по інвалідності. А де весь цей час були батьки?... Де вони сьогодні?...

Наразі і бабуся і Софійка знають, що в районі є центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, фахівці якого завжди придуть на допомогу, підтримають, нададуть послуги у вирішенні всіх їхніх проблем.

Переважна більшість людей Немирівського району уже знають про роботу фахівців із соціальної роботи районного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді. Адже вже багато сімей району вони відвідали. Фахівці не лише проводять обстеження умов проживання сімей з дітьми, а й допомагають у вирішенні проблем, які виникають в цих сім'ях.

Це й консультації про соціальні виплати, з питань оформлення різних видів документів, педагогічні поради щодо виховання та розвитку дітей, утримання будинку в належному

стані, а також надання практичної допомоги щодо вирішення тих чи інших проблем.

В одному з сіл Немирівського району проживає багатодітна родина, яка довгий час не може отримати відповідні пільги. З'ясувалось, що й документів для цього також немає.

Фахівець із соціальної роботи Немирівського районного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Н. Васильківська сприяла у отриманні документів та реєстрації їх в Управлінні праці, що дало можливість сім'ї отримати грошову компенсацію на паливо.

Наступним кроком в роботі з даною сім'єю була допомога у зборі відповідних документів та оформлення чорнобильських посвідчень на дітей, що дало можливість родині отримувати щомісячну грошову компенсацію на оздоровлення їх та безкоштовне відвідування дитиною дитячого садка.

Батьки почали досить довірливо ставитись до фахівця соціальної роботи.

На цьому співпраця не закінчилась. На сьогоднішній день мати часто телефонує та консультується по різних питанням, які виникають.

Дуже приємно відчувати, що люди тобі довіряють та потребують твоєї допомоги і вдячні за турботу про них.

Олегу тільки вісімнадцять років. Але життя його не легке. Матір позбавили батьківських прав у зв'язку з перебуванням у місцях позбавлення волі. Батька він ніколи не знав, тому хлопчик змалечку зростав у дитячому будинку-інтернаті.

Розповідаючи про своє життя в інтернаті, Олег казав, що воно сильно відрізняється від звичайного, від того, яким живуть люди. Коли ти живеш в інтернаті, держава забезпечує тебе найнеобхіднішим, немає необхідності самому планувати покупку речей чи продуктів харчування, планувати свій час. «Мене годували, одягали, мені було де спати», – каже хлопець.

Після закінчення інтернату Олег вступив до професійно-технічного училища за спеціальністю–бджоляр. Проте через відсутність навичок самостійності він не зміг впоратися з навчанням і покинув навчальний заклад. Зараз парубок жалкує про це, каже, що йому не вистачило цілеспрямованості та наполегливості, а можливо просто не було в кого спитати поради.

Наразі Олег перебуває під соціальним супроводом фахівця із соціальної роботи Жмеринського РЦСССДМ, отримує соціальні послуги центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

До досягнення повноліття він отримував від держави грошову допомогу як дитина, позбавлена батьківського піклування. Заощадивши кошти, хлопець звернувся до фахівця із соціальної роботи за порадою як краще використати гроші.

За сприяння фахівця із соціальної роботи Жмеринського РЦСССДМ голови та секретаря сільської ради вдалося швидко підшукати та придбати житло у с. Мовчани.

Олег продовжує отримувати соціальні послуги у Жмеринському районному центрі соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.